

ביואר בדרך אפשר

ביהיותו בתקפו, מוביל לברור את הרע ולהפוך אותו לטוב, כמו⁴⁵ שבתו⁸⁸ לגבי יציאת מצרים כי ברוח העם, ובואר בפניהם⁸⁹ שכורה היזאה ממצרים לא היה זה צרכיה להיות בבריחה אלא שזה⁴⁶ מפני שהרעה שבסמה היה בתקפו, קינוי, שלא הגיעו עדין⁴⁷ ממציאותו של האדם מעורר וממשיך את הקביליגבול⁴⁸ של ממעלה, כמו עליידי⁴⁹ להתחפכות המדות מרע לטוב,⁵⁰ בחינתו אתפקידו (שזה נעשה⁵¹ אסדרך עליידי ספרות⁵² העומר שהיתה), אלא⁵³ עבדותם היה בבחינות⁵⁴ אתפקידו בלבד, "לכם"⁵⁵ עוני".⁵⁶ וזה לשונו בתנאי שם (במשמעותו): "..."⁵⁷ נפש האלהות שבי בגולות... והרחמות עליה גודלה מאר ולואה אשם כל מגמתי⁵⁸ והפץ להזיהה ולהעלותה מגלות זה⁵⁹ להшибה אל בית אביה כנעוני⁶⁰ קודם⁶¹ שנלבשה בגופו שהיתה נכללת באורו⁶² תברך ומידותה עמו בתכליות וגם עתה⁶³ אין תהא כלולה ומהירות בו יתפרק⁶⁴ כשאים כל מגמתי בתורה ומצוות...⁶⁵ ובפרט במצבות תפילת לצעוק אל ה' בצר לה מגלהו בגופו המשוכן⁶⁶ להזיהה מסגר ולדקה בו תברך...⁶⁷ וזה יהיה עבורתו כל ימיו בשמה⁶⁸ רבה היא שמחת הנפש בצתה מהוגה⁶⁹ המתהוב ושבה אל בית אביה כנעוני⁷⁰ בשעת המורה והעברודה... מהותה⁷¹ עצמה של הנפש הbhממת לא נהפרק⁷² לוטוב ליכל בקדושה, מכל-מוקום תיקו⁷³ נפשו בעיניו לשמהו בשמה יהתר⁷⁴ מהוגה הנבואה שלא לערב ולבלבל⁷⁵ שמחת הנפש בעצבון הגוף. והנה בחינה⁷⁶ זו היא בחינת יציאת מצרים שנאמר בה⁷⁷ כי ברוח העם דילכואת הוא תמהה למה⁷⁸ היהת צאת וכוי אילו אמרו לרעה⁷⁹ לשלחם חפשי לעולם לא היה מוכחה⁸⁰ לשלחם אלא מפני שהרעד שבנפשות⁸¹ ישראל עדין היה בתקפו בחיל⁸² השמאלי כי לא פסקה וזהם עד מתן⁸³ תורה רק מגמתם וחפצם היה לצאת⁸⁴ נפשם האלהית מגלות הסטרא-אחים היא טומאת מצרים ולדקה בו תברך".⁸⁵

ירדי חובה המצווה לאכול מצהא אלא ב"לכם עוני" שיכول¹ לבא לידי חמוץ דוקא, כי מבון הפנימי של הרוברים, בעבודת² דוקא הבטול דאתפקידו שהוא באפנן של יציאה³ ממציאותו של ענן של מצרים⁴ וምשיך את הקביליגבול של ממעלה, כמו עליידי⁵ קאנון שעדרין אין זה⁶ קאנונה רבה ד"ככל⁷ שעליידי דוקא⁸ עשה הענן דיציאת מצרים, יוציא מה כל ענן⁹ יציאה מכך ששל מצרים¹⁰ ואפנן של מצרים כמיור לעל ברכות. אמן, קאנון שעדרין אין זה¹¹ הבטול והזיהה מהגדורים אלא¹² עשה הענן דיציאת מצרים, יוציא מה כל ענן¹³ באפנן של אתפקידו של מצרים וגבולכו כו'. אמן, קאנון שעדרין אין זה¹⁴ ולא בא עדין לבחינת¹⁵ אלא באפנן של אתפקידו בלבד, ולא בא עדין לבחינת אתפקידו, שלא נתהפכו המדות הרעות¹⁶ המדות הרעות אלא למרות¹⁷ הבטול וההנעה נשארו בתקופם כו', لكن אומר "הא לחמא¹⁸ כו', لكن אומר "הא לחמא ענייא די אכלו אbehננא¹⁹ שהיינו עדין בארץ מצרים", קינוי,²⁰ בארץ מצרים", קינוי,²¹ הילם עניי שאכלו כאשר קיון²² עדין בארץ מצרים, מקום²³ ללהם הגליי דבחינת ביליגבול של ממעלה באפנן²⁴ שהיינו היזאה ממציאותם, ועל-ירידי-זה נמשך²⁵ דאתפקידו, שהוא עניין דיציאת מצרים (יוציא מה כל המצריים²⁶ היזאה ממציאותם, ועל-²⁷ וגבוליהם שעליידי קאנונה רבה ד"ככל מארך")²⁸ ירידיה בכו היטול וההנעה²⁹ נעשה אצלם על-ירידי הימה "לכם עוני" שאכלו³⁰ נמשך להם מלמעלה הגליי בתיותם בארץ מצרים. וזהו מה שנאמר³¹ דבחינת ביליגבול של ממעלה באפנן של יציאה מכל³² המצריים³³ וגבוליהם גליה של האנתרופוס של מעלה מהתלבשות³⁴ בתקופו, כמו שבחתו⁸⁸ כי ברוח העם, ובואר בפניהם⁸⁹ שהיינו, שלא הגיעו עדין להתחפכות המדות (שזה³⁵ המצריים³⁶ וגבוליהם שעליידי ד"ככל³⁷ מארך")³⁸ נעשה אדרך עליידי ספרות העומר, אלא³⁹ קאנונה רבה עבדותם היה בבחינת אתפקידו בלבד, "לכם⁴⁰ וההנעה עד ליציאה מהגדורים⁴¹ שאכלו בהיומם בארץ מצרים. וזהו מה שנאמר בפתחו²³ "לכם עוני כי בחפazon יצאת מצרים", והוא אכן הכוונה רק⁴² ליציאה מצרים בחפוזן, מהירותו, אלא גם לאופן היזאה מצרים בבחינת⁴³ אתפקידו וביטול כי עניין בחפazon הוא קברירה מן הרע⁴⁴